

گزارش درباره وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد

گزارش حاضر، به موجب قطعنامه 167/74 مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به جلسه چهل و سوم شورای حقوق بشر این سازمان، که از تاریخ ۲۴ فوریه تا ۲۰ مارس ۲۰۲۰ ادامه دارد، تسلیم شده است.

این گزارش مروری بر نگرانی های مربوط به حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران از جمله اجرای مجازات اعدام، اعدام متخلفان کودک، حق آزادی عقیده، بیان و تجمع های مسالمت آمیز، وضعیت حقوق انسانی زنان و دختران، وضعیت حقوق بشر اقلیت ها و تأثیر تحریم ها ارائه میدهد.

گزارش حاضر همچنین نمایی کلی از چارچوب قانونی حاکم بر بازداشتها و ارزیابی نگرانی های مربوط به وضعیت حقوق بشر در زندان ها و بازداشتگاه های جمهوری اسلامی ایران در پرتو تعهدات حقوق بشری این کشور در چارچوب حقوق بین الملل ارائه میدهد.

[متن کامل گزارش به صورت پی دی اف](#)
([کلیک کنید](#))

نامه سرگشاده به آقای اشتاین مایر رئیس جمهور آلمان فدرال برگردان از ناهید جعفرپور

مقدمه: این نامه سرگشاده بدنبال نامه اعتراضی قبلی از آقای اشتاین مایر نوشته شده است. در نامه قبلی بتاريخ 5 فوریه 2020 وقایع اخیر و کشتار آبان ماه و زدن هواپیمای مسافربری و وومطرح بود و از ایشان خواسته شد که امسال پیام تبریک به جمهوری اسلامی ارسال نکند. روز شنبه گذشته اعلام شد که آقای اشتاین مایر پیامی ارسال نخواهد کرد اما امروز در مطبوعات آلمان و ایران اعلان کردند که پیامی داده شده است. این دوگانگی با توجیح "اشتباهها" قابل قبول نیست و این حرکت را باید در راستای منافع اقتصادی و سیاسی آلمان با رژیم جمهوری اسلامی تلقی نمود. زدن هواپیما توسط رژیم ایران سهوا بوده و پیام تبریک ریاست جمهوری آلمان هم سهوا بوده است؟

حضور محترم ریاست جمهوری آلمان فدرال، جناب آقای اشتاین مایر

از طریق مطبوعات مطلع گشتیم که گویا در دفتر ریاست جمهوری "اشتباهاتی" رخ داده است؟. روز شنبه در اثر فشار افکار عمومی و همچنین درخواست هایی که از شما شده بود، اعلام نمودید از آنجا که رژیم ایران مردم خویش را زندانی و شکنجه و بقتل می رساند و دستانش به خون مردم آغشته است، شما امسال پیام تبریک بخاطر 22 بهمن ماه روز انقلاب برای جمهوری اسلامی ایران ارسال نخواهید کرد.

تا اینجا این مسئله و اظهار نظر شما بعنوان یک پیغام سیاسی به ایران فهمیده شد. اما متاسفانه امروز صبح در رسانه ها مشاهده نمودیم که دفتر ریاست جمهوری شما بدون مشورت با شما و به اختیار خود پیام تبریک برای جمهوری اسلامی ایران ارسال نموده است.

روزنامه اقتصاد جدید در ایران در سرمقاله خود، اعتبار گفته شما را زیر علامت سؤال می برد و می نویسد "آیا خبر صرف نظر کردن رئیس جمهور آلمان فدرال از فرستادن پیام تبریک به ایران حقیقت دارد؟".

این روزنامه از قول روزنامه فارس که متعلق به سپاه پاسداران است، می نویسد " که سخنگوی سرویس امنیتی ایران و پاسداران انقلاب اسلامی اعلام داشته که پیام کتبی روز انقلاب چند روز پیش از سوی آقای اشتاین مایر رئیس جمهور آلمان فدرال به رئیس جمهور ایران حسن روحانی تحویل داده شد".

نقل قول روزنامه اقتصاد جدید " رئیس جمهور آلمان در کنار فرستادن تبریک سالروز انقلاب به رئیس جمهور و ملت ایران، خاطر نشان کرد که آلمان یک شریک صادق و جدی ایران است".

برای انسانهایی که صدای خویش را در برابر نقض حقوق بشر در ایران بلند کرده و خواسته های مشروعشان را برای دستیابی به آزادی و دموکراسی و حقوق بشر و بر علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی طرح نموده اند، ارسال و پخش تبریک رئیس جمهوری آلمان به دولت ایران غیر قابل درک است.

به لحاظ قانونی انسانها از خود خواهند پرسید " چه کسی مسئول ریاست جمهوری آلمان است و کدام دیپلماسی پشت این مناسبات و روابط به غیر از مناسبات اقتصادی نهفته است، که چنین چیزی اتفاق می افتد؟ چگونه می توان این سیاست دوگانه اخلاقی را درک کرد و فهمید؟ آنهم جایی که دلایل کاملاً مشخصند؟.

رژیم ایران تلاش دارد در سالروز انقلاب مردم ایران را به هر وسیله ای به خیابان ها بیاورد تا بدینوسیله یک تصویر غلط از ایران به نمایش بگذارد.

اعلام گشته است که دانش آموزان در این روز به مدارس نخواهند رفت و مدارس تعطیل می باشند تا بتوانند به خیابان ها بروند و به همراه رژیم این روز را جشن بگیرند. یک چنین شستشوی مغزی و حرکاتی دقیقاً کمی قبل از انتخابات ایران انجام می پذیرد.

فرستادن تلگرام تبریک به رژیم ایران بیان روشن این مسئله است که نقض حقوق بشر در ایران به فراموشی سپرده می شود و مورد توجه قرار نمی گیرد.

مردم ایران انتظار دارند که بتوانند خواسته ها و اعتراضاتشان را آزادانه و بدون هرگونه تعقیب و دستگیری بیان نمایند. این رفتار نسبت به رژیم ایران تنها و تنها به نفع رژیم ایران است و نه به نفع مردم ایران.

جناب آقای اشتاین مایر ریاست جمهور آلمان فدرال

در خارج از کشور لابی هایی وجود دارند که تلاش می کنند بخاطر منافع اقتصادی و سیاسی، عملکردهای رژیم ایران را قابل قبول جلوه دهند.

این رفتار ناشایست برای مردمی که تنها ظلم و شکنجه را تجربه می کنند، سیلی محکمی به صورت است.

از این روی ما تلگرام تبریک ناخواسته ارسال شده از سوی شما، به جمهوری اسلامی را، بعنوان یک توهین مستقیم به مردم ایران و همچنین بازماندگان قربانیان هولوکاست در آشویتز که در نامه قبلی به آن اشاره شده بود، می دانیم.

مردم ایران قادرند به وضوح صدای خویش را بالا ببرند تا آزادی بیان به وجود آید اما بخاطر عدم پشتیبانی از آنان و یک چنین " گفتگو های انتقادی" رژیم ایران همچنان به اقدامات خویش علیه مردم ایران ادامه می دهد.

جناب محترم ریاست جمهور

ما مخالف هر گونه دخالت خارجی در امور ایران هستیم و اعتقاد داریم که مردم ایران خودشان باید سرنوشتشان را رقم بزنند بهمین جهت انتظار داریم که جامعه جهانی عملکردهای رژیم جمهوری اسلامی را محکوم نماید.

مردم ایران نیاز به همبستگی و پشتیبانی دارند. جنبش های اعتراضی همچنان در حرکتند و مرتبا همچنان بسیاری دستگیر می شوند. تمامی رفتار جامعه جهانی یادآور مردمی است که 41 سال است زیر یوغ این رژیم قرار گرفته اند.

ما بسیار نگران و متاسفیم که رئیس جمهور کشور آلمان با وجود تمامی اتفاقات افتاده در ایران، یک تلگرام شادباش روز انقلاب به دولت ایران ارسال نموده و در آن همچنین خود را شریک صادق و جدی رژیم ایران نشان داده است.

با احترام فراوان

از سوی فوروم دمکراتیک شهر ماینس

بهروز اسدی

ماينس 10 فوريه 2020

C/O Initiativsausschuss für Migrationspolitik in RLP

Albert-Schweitzer-Str 113-115 in 55128 Mainz

اعتراض کا نون نویسندگان ایران به صدور حکم زندان برای چهار زن معترض

صدور حکم زندان برای مقابله با آزادی بیان

مرداد امسال ۱۴ تن از کنشگران حقوق زنان اقدام به نوشتن نامه‌ای انتقادی خطاب به حاکمیت جمهوری اسلامی کردند. در پی انتشار نامه، شماری از امضا کنندگان آن بازداشت و پس از بازجویی‌های بلندمدت به قید وثیقه آزاد شدند.

در روزهای اخیر گیتی پورفاضل، نویسنده، حقوقدان و عضو کانون نویسندگان ایران و سه تن دیگر از امضا کنندگان نامه؛ شهلا جهان بین، زهرا جمالی و شهلا انتصاری هریک به ۲۷ ماه زندان محکوم شدند.

پیشتر نیز فاطمه سپهری و نرگس منصوری، دو تن دیگر از امضا کنندگان همین نامه، هریک به ۶ سال زندان محکوم شده بودند.

بی‌تردید صدور این احکام هدفی جز سرکوب آزادی اندیشه و بیان ندارد. کانون نویسندگان ایران بدون داوری در باره‌ی محتوای نامه، حکم‌های صادره را محکوم می‌کند و خواستار لغو احکام زندان نویسندگان نامه است.

کانون نویسندگان ایران
۲۳ بهمن ۱۳۹۸

نامه سرگشاده به آقای جوزپه بورل

نماینده عالی اتحادیه اروپا در سیاست خارجی و امور امنیتی

ما این نامه را معروض میداریم تا توجه ویژه جنابعالی را به آنچه در ایران، بر اکثریت عظیم مردم میگذرد، جلب نمائیم. ما این نامه را از طرف «همبستگی برای آزادی و برابری در ایران» می‌نویسیم. همبستگی برای آزادی و برابری در ایران از ده حزب و سازمان سیاسی اپوزیسیون ایران تشکیل شده است و برای دستیابی به آزادی و برابری و

استقرار یک جمهوری دموکراتیک، جدائی دین و دولت و فدرالیزم در ایران مبارزه میکند.

جناب آقای جوزپه بورل همانگونه که مطلعید در تعاقب درگیریهای شدید و تنش آمیز سیاسی میان رژیم جمهوری اسلامی ایران با دولت ایالات متحده آمریکا و افزایش خطر جنگ، در سحرگاه چهارشنبه ۱۸ دی ماه (۸ ژانویه) یک فروند هواپیمای مسافربری اوکراینی در نزدیکی

تهران در اثر اصابت موشک های پدافند ضد هوایی ایران سقوط کرد و ۱۷۶ سرنشین آن کشته شدند. مقامات جمهوری اسلامی تا سه روز پس از این فاجعه حاضر به پذیرش مسئولیت این جنایت نبودند و در نهایت زیر فشار افکار عمومی جهان و خانواده های قربانیان، مجبور به اعتراف شدند که هواپیما به دلیل "خطای انسانی" و "غیر عمدی"، هدف موشک پدافند هوایی ایران قرار گرفته و سقوط کرده است. مسبب این جنایت تلاش می کنند تا شرائط درگیری با ایالات متحده آمریکا و خطای فردی را عامل این فاجعه قلمداد کنند.

در پی این واقعه بار دیگر مردم در شهرهای ایران در اعتراض به حکومتی که برای جان انسانها هیچگونه ارزشی قائل نیست به خیابانها آمدند.

سابقه رژیم جمهوری اسلامی ایران در نقض حقوق بشر و سرکوب مخالفان، کشتار، دستگیری، زندان و شکنجه به درازای بیش از چهل سال حاکمیت نظام اسلامی است.

جناب آقای جوزیه بورل بطور حتم مطلع هستید که از روز ۱۵ ماه نوامبر سال گذشته، به دنبال اعلام گران شدن بهای بنزین، تظاهرات وسیعی در غالب شهرهای ایران در اعتراض به گرانی، بیکاری و وضعیت فلاکتبار اقتصادی صورت گرفت. خواست مردم کاهش هزینه های زندگی، رفع بیکاری و تامین حداقل نیازهای یک زندگی متعارف انسانی با برخورداری از حق آزادی بیان، تشکل مستقل مدنی، صنفی و اجتماعی و حق اعتراض و اعتصاب بود. حکومت ایران اعتراضات مردم را با خشونت تمام پاسخ گفت و در خیابانها آتش به روی آنها گشود. کشتار و ترور برنامه ریزی شده مردم عادی در اثر شلیک تک تیراندازها از بالگردها و بالای ساختمانها و همچنین شلیک گلوله های مرگبار به جمع تظاهرکننده صورت گرفت. بسیاری از گزارشها حاکی از آنند که مردم معترض، از جمله کودکان، از ناحیه ی سر مورد اصابت گلوله قرار گرفته اند. بر طبق آمار غیر رسمی، تنها در فاصله پنج روز بیش از هزار و پانصد تن از معترضین کشته شده و بیش از هفت هزار نفر دستگیر و در زندانهای مختلف کشور به بند کشیده شدند. حکومت تا کنون از اعلام تعداد کشته شدگان و بازداشت شدگان خودداری کرده است.

طبق مشاهدات شاهدان عینی، مامورین حکومتی اجساد و همچنین افراد مجروح را از بیمارستان ها بیرون برده و به مکانهای نامعلومی منتقل کرده اند. رژیم تلاش میکند تا بدین طریق بر جنایات صورت

گرفته سرپوش گذارد.

بر طبق شواهد عینی در روزهای پس از تظاهرات اجساد بسیاری از قربانیان در نقاط مختلف پیدا شده است. بر اساس اخبار موثق، بسیاری از دستگیر شده گان زیر شکنجه بوده و در زندانهای رژیم در معرض خطر مرگ قرار دارند. دستور برخورد خشونت آمیز مستقیماً توسط شخص خامنه ای و موافقت و نظارت دولت و دیگر مسئولان نظام صادر و اجرا شده است و این در تمام چهل سال گذشته سیاست رایج رژیم جمهوری اسلامی بوده است.

رژیم برای جلوگیری از پخش اخبار این خشونت بی سابقه و پخش گزارش در شبکه های اجتماعی، برای مدتی اینترنت را قطع نمود.

میشل باشله کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد روز ۶ دسامبر ۲۰۱۹ (۱۵ آذر ۱۳۹۸) در مورد شمار قربانیان اعتراضات آبانماه در ایران ابراز نگرانی نمود و در بیانیه خود نوشت: «بر اساس گزارشها، از زمان آغاز اعتراضات جمعی در روز ۱۵ نوامبر تا کنون دست کم هفت هزار نفر در بیست و هشت استان از سی و یک استان ایران بازداشت شده اند و کمیسر عالی به شدت نگران شرایط بازداشت این افراد، از جمله فشار جسمی، نقض حق برخورداری از روند رایج قضایی و طرح این احتمال که ممکن است تعداد قابل توجهی از آنان به جرایمی متهم شوند که مجازات اعدام را در پی دارد.» همچنین در تاریخ ۱۸ دسامبر قطعنامه ای در محکومیت وضعیت حقوق بشر در ایران در مجمع عمومی سازمان ملل به تصویب رسید. علاوه بر این نهادهای دیگری از جمله سازمان عفو بین الملل گزارشاتی در این زمینه داده اند.

تمامی گزارشها نشان از نقض مکرر حقوق بشر و جنایت علیه بشریت توسط نیروهای انتظامی، امنیتی و همچنین نیروهای اطلاعاتی و در پوشش لباس شخصی های رژیم جمهوری اسلامی ایران دارد.

تضییقات و دستگیری مخالفین، محاکمات چند دقیقه ای و احکام اعدام یا زندانهای طویل المدت، سیاست جاری این رژیم در برخورد با مخالفین خود بوده و تا به امروز در ابعاد بسیار گسترده همچنان ادامه دارد.

پس از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت در مورد آتش بس جنگ ایران و عراق، دولت ایران در تابستان ۱۹۸۸ به فرمان خمینی نزدیک به پنج هزار زندانی سیاسی را در کمتر از سه ماه و در پی محاکمات چند دقیقه ای به جوخه های اعدام سپرد و در گورهای دستجمعی دفن کرد و

حتی از اعلام محل دفن آنان به خانواده های آنان خودداری کرد.

ربودن و کشتار نویسندگان و روشنفکران، اعزام تیمهای ترور برای کشتن مخالفین در خارج از ایران، تهمت زدن جاسوسی و «عامل بیگانه» به معترضین و موارد متعدد دیگر که پرونده ای قطور است.

هم اکنون هزاران نفر در زندانهای رژیم در بند هستند و اعتراضات و اعتصابات مردم برای ابتدائی ترین حقوق اولیه شان هر روزه ادامه دارد.

جناب آقای جوزپه بورل، شهروندان ایران شیفته زندگی بهتر و تشنه آزادی و عدالتند و به حمایت و پشتیبانی بشردوستانه بین المللی نیاز دارند.

ما از شما درخواست میکنیم که با توجه به وضعیت بسیار سختی که مردم ایران در آن گرفتارند، بیشترین تلاشها در روابط دوجانبه و در مجامع بین المللی، در جهت اعمال فشار به رژیم حاکم بر ایران صورت بگیرد تا این رژیم:

- تعداد جانباختگان و دستگیرشدگان تظاهرات مردمی ماه نوامبر را هر چه زودتر اعلام کند . ما خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی هستیم.

- حق و امکانات خانواده ها برای پیگیری وضعیت کشته شدگان و اسیران در بند را تامین کند

- امکان دادخواهی را برای خانواده ها تامین و تضمین کند
- به اعزام یک هیات مستقل بین المللی برای رسیدگی به جوانب حقوقی و قضائی سرکوب و کشتار کم سابقه ای که در نیمه دوم ماه نوامبر به وقوع پیوسته و همکاری با این هیات برای روشن شدن تمامی جوانب آن متعهد شود

- حق آزادی بیان و اندیشه، تجمع و اعتراض مسالمت آمیز، اعتصاب و ایجاد تشکل های مستقل را طبق موازین اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای پیوسته آن به رسمیت شناخته و به اجرا گذارد

- اجازه سفر به گزارشگر ویژه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران برای بررسی مشخص و نقض آشکار و مستمر حقوق بشر در ایران و بویژه سرکوبگری بیسابقه اعتراضات مسالمت آمیز در ماه نوامبر گذشته، داده شود.

در پایان پیشاپیش از اقدامات عاجل شما در این زمینه سپاسگزاری

میکنیم.

همبستگی برای آزادی و برابری در ایران

۲۱ ژانویه ۲۰۲۰

اتحاد دمکراتیک آذربایجان - بیرلیک، جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، حزب تضامن دمکراتیک اهواز، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب دمکرات کردستان، حزب کومه له کردستان ایران، حزب مردم بلوچستان، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران، کومه له زحمتکشان کردستان

گزارش دیدار با خانم مالو در ایالت راین ایالت راین لند فالز در آلمان

طرح خواسته های هیئت نمایندگی در این نشست

برگردان ناهید جعفرپور

هموطنان عزیز!

در پیروی و دفاع از مبارزات و اعتراضات بحق خیابانی مردم ایران بر علیه جمهوری اسلامی برنامه های مبارزاتی مختلفی فارغ از هر گونه منافع گروهی تدارک دیده شده اند که می باید در سطوح مختلف در راه افشاگری رژیم انجام پذیرند..

بدین خاطر نامه های سرگشاده ای به وزیر خارجه آلمان و استاندار ایالت راین لند فالز در افشای چهره ی واقعی جمهوری اسلامی نوشته شدند. در این راستا نیز در تاریخ پنجم فوریه دیداری با ریس جمهور ایالت راین لند فالز خانم مالو درایر صورت گرفت. در این دیدار هیئت ای متشکل از ایرانیان با دیدگاه های متفاوت سیاسی شرکت

داشتند.

بحث های صورت گرفته در این دیدار بر حول مبارزات مردم ایران در راه آزادی و عدالت اجتماعی تمرکز داشت و از خانم مالو درایر خواسته شد که سرکوب مردم از طرف جمهوری اسلامی بدون هر اما و اگر قاطعانه نقد گردد و از سیاستمداران آلمان خواسته شود و به سیاست گفتگوی انتقادی تا کنونی که فقط به نفع رژیم و در تقابل خواسته های مردم ایران است ، پایان دهند. کلیه خواسته های ما کامل ارایه گردید که متعاقبا به اطلاع همگان خواهد رسید. خانم مالو درایر در پایان یک ساعت و نیم مذاکره قول داد که تلاش کند تا با نماینده حقوق بشر آلمان تماس گیرد و خواسته های ما را با ایشان مطرح کند و خواستار وقت ملاقاتی برای هیئت ما با نماینده نماینده حقوق بشر آلمان و همچنین از پارلمان اروپا شود.

یکی دیگر از خواسته های ما این بود که مقامات آلمانی بویژه رییس جمهور آلمان آقای اشتاین مایر به مناسبت ۲۲ بهمن چون همچون دو سال گذشته پیام تبریکی به مقامات جمهوری اسلامی نفرستد.

از دیگر نکات مطرح شده شرایط زندگی پناهندگان و دانشجویان ایرانی مقیم ایالت ما بود. در این مورد قرار گذاشته شده چنانکه مشکل اقامتی برای دانشجویان و یا خطر اخراج برای پناهندگان پیش آمد این افراد به هیئت ما مراجع کنند تا مشکلات شأن پیگیری شود.

اعضای هیئت:

خانم پروفیسور پرستو فروهر

خانم دکتر نرگس اسکندری گرونبرگ

خانم منیره برادران

آقای فریبرز جعفرپور

آقای شکری طریق

آقای مهدی جعفری گرزینی

آقای بهروز اسدی

خواسته ها :

جمهوری اسلامی یک رژیم بنیادگرا و دیکتاتوری است که قوانین منشور حقوق بشر و برابری انسانها در مقابل قانون را نمی پذیرد.

هدف جمهوری اسلامی همه جا برقراری حاکمیت شیعیان می باشد.

در جمهوری اسلامی، اقلیت های ملیتی و مذهبی از تمامی حقوق جامعه مدنی محروم می باشند.

شما روزانه در باره وضعیت ایران مطلعید. دقیقا در همین زمان ضروری است که بجای تنها یک درخواست تجدید نظر از ایران کاملا روشن با کلمات و بیان واضح خواسته های ما را اعلام نمایید. انسانها در ایران امروزه با به خطر انداختن زندگی شان برای برقراری آزادی و دموکراسی و حقوق بشر به خیابان ها گسیل می شوند . آنها نیاز به پشتیبانی دارند. سیاست فشار و سرکوب و نقض مداوم و گسترده حقوق بشر و بخصوص مرگ 176 انسان بیگناه نشان داد که رژیم ایران، بی تفاوت به نظرات متفاوت مردم با حداکثر خشونت و سرکوب و ارباب قصد حفظ قدرتش را دارد.

آنها تلاش می کنند با دروغ و فریب، مردم را شستشوی مغزی بدهند. اما اعتراضات در ایران نشان دادند که جهان دیگر نمی تواند و نباید این نقض آشکار حقوق بشر را تحمل کند. آنها هرگز روی وعده ها و توافق ها نخواهند ماند بلکه همواره منافع خودشان و نه منافع مردم را دنبال می کنند. مذاکره با آنان تنها به ثبات و حفظ نظام و سرکوب بیشتر مردم ایران خواهد انجامید.

دیگر زمان "دیالوگ نقادانه" مدتهاست که گذشته است. اکنون زمان، زمان عمل کردن و مقابله و طرح خواسته های مشخص است.

ما خواهان فشار قابل لمس در مناسبات با جمهوری اسلامی برای احترام به حقوق بشر و حق آزادی بیان می باشیم.

شما می توانید از اتحادیه اروپا بخواهید که یک هیئت مستقل برای زیر نظر گرفتن وضعیت مردم و هزاران زندانی سیاسی به ایران فرستاده شوند:

1، علنی کردن تعداد کشته و دستگیر شدگان اعتراضات ماه نوامبر 2019

2، آزادی زندانیان سیاسی

3، تضمین حقوق خانواده های کشته شدگان و زندانیان به منظور تهیه اطلاعات جامع

5، ایجاد شرایط قانونی برای برقراری عدالت و همچنین روال قانونی برای خویشاوندان دستگیر و کشته شدگان.6، ما خواهان حق آزادی اتحادیه ها و آزادی بیان که تنها از طریق یک انتخابات آزاد ممکن خواهد بود، می باشیم. مردم ایران باید بتوانند بدون ترس و تعقیب و زندانی شدن عقاید خویش را بیان کنند.7، جنبش های اجتماعی ایران باید از حق اعتراض و اعتصاب و تحصن مسالمت آمیز برخوردار بشوند.8، باید جهت تحقیقات و بررسی در مورد قتل ها و کشته شدن های وحشیانه در نوامبر 2019، نمایندگان بین المللی مستقل به ایران فرستاده شوند. 9، حق بیان و آزادی عقیده و اندیشه، حق تجمع و اعتراضات مسالمت آمیز، حق اعتصاب و حق آموزش از طریق سازمان های مستقل بر مبنای منشور جهانی حقوق بشر10، اجازه مسافرت گزارشگران رسمی جامعه بین الملل برای بررسی نقض مداوم حقوق بشر بویژه سرکوب وحشیانه اعتراضات مسالمت آمیز در نوامبر 2019 11، 176 نفر انسان بیگناه در سقوط هواپیمای مسافربری اکرائینی قربانی منافع رژیم جمهوری اسلامی شدند. تا کنون تنها دروغ و اطلاعات نادرست و فریب از سوی جمهوری اسلامی بیان شده است. وابستگان قربانیان بسیار ناراحت هستند که آنها هیچ اطلاعاتی کسب نمی کنند و حتی در برخی موارد تهدید هم میشوند. انسان باید خودش را بجای دنبال کردن منافع اقتصادی در موقعیت این خانواده ها قرار دهد. مردم ایران نیاز به دخالت خارجی در امور کشورشان ندارند اما خفقانی که رژیم حاکم در ایران ایجاد کرده است تنها در جهت اثبات قدرتش است. از صلح و ثبات و امنیت منطقه صحبت می شود اما ما می گوئیم که صلح در منطقه در صورتی برقرار می شود که رژیم جمهوری اسلامی دیگر وجود نداشته باشد. در این صورت دیگر برای کشورهایی مانند آمریکا هیچ بهانه ای برای ماندن در منطقه و درگیر شدن در جنگ وجود نخواهد داشت. مردم ایران خواهان صلح هستند و جنگ نمی خواهند و خواهان تسلیحات اتمی نیستند. به همین دلیل ما از شما و دولت فدرال آلمان و دولت ایالت و احزاب آن درخواست داریم، هر تلاشی که می توانید انجام دهید تا مردم ایران بتوانند نظرات خویش را برای آزادی و دموکراسی بدون خطر برای زندگیشان و زندان و دستگیری و شکنجه بیان نمایند.

آیا قضات!! بی دادگاه ها ، شرم را می فهمند!؟

اطلاعیهی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

آیا در بی دادگاه های که روزانه ده ها و صدها انسان بی گناه را با پرونده سازی از زندگی ساقط می کنند، باید انتظاری بیشتر از این داشت!؟

برای ما کارگران ثابت شده است که تمامی دستگاه قضایی در هماهنگی کامل با نهادهای اطلاعاتی و امنیتی، پرونده سازی می کنند و بر اساس نظر نهادهای امنیتی، احکام از پیش تعیین شده را صادر می کنند.

این به دان معناست که دادگاه!!؟ و قضات!!؟ خود بخشی از یک سیستمی هستند که سرسختانه و با اتکاه به تمام امکانات قانونی و فراقانونی، می توانند انسان ها را، زنده زنده در تابوت بگذارند.

طی روز های گذشته احکام ۵ سال زندان برای علی نجانی، اسماعیل بخشی، محمد خنیفر و همچنین مدافعان جنبش کارگری، سپیده قلیان، امیرحسین محمدی فرد، ساناز الهیاری، امیر امیر قلی و عسل محمدی صادر شده است.

صدور چنین احکامی نشان می دهد که محافظان نظام سرمایه داری شمشیر
ها را از رو بسته اند.

آنها خیال می کنند با ایجاد فضای رعب و وحشت، زندان و شکنجه و
اختناق می شود جامعه ای که اکثریت افراد آن با فقر و فلاکت و
نداری دست و پنجه نرم می کنند را ساکت کرد!

نه با تکتیر انداز و زندان، نه با ریاکاری و دروغ و نیرنگ، نه با
جعبه شاموراتی بازی صندوق رای و... کارگران و زحمتکشان، مرعوب
نخواهند شد و تا رسیدن به حق و حقوق خود تلاش و مبارزه را ادامه
خواهند داد.

تاریخ نشان داده است هیچ تاج و تختی توان ایستادگی در مقابل
اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران و توده های مردم زحمتکش را
نخواهد داشت.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران
کارگر، دانشجو، معلم؛ اتحاد اتحاد

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
۲۴ / آذر / ۹۸